

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

TEXTBOOK OF THAI BEGINNING CONVERSATION FOR CHINESE STUDENTS

ขนิษฐา ขจรชีพ

KHANITHA KHAJORNCHIEP

นิสิตปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

GRADUATE STUDENT, PROGRAM IN TEACHING THAI AS A FOREIGN LANGUAGE,

FACULTY OF HUMANITIES, SRINAKARINWIROT UNIVERSITY

พัทธยา จิตต์เมตตา¹

PATTAYA JITMETTA

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน และ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร จำนวน 153 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่ไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย ของคณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) สาขาวิชาการจัดการ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพ 89.40/86.00 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่าแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน สามารถนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Institute of Culture and Arts

คำสำคัญ: แบบเรียน, สนทนาภาษาไทย, ผู้เรียนชาวจีน

Abstract

The purposes of the research were 1. to construct the textbook of Thai beginning conversation for Chinese students and 2. to find the efficiency of the textbook according to the efficiency criteria of 80/80

The population and the sample group used in this research consisted of the first year Chinese students in Kasem Bundit University, Bangkok.

The research instruments was the textbook of Thai Beginning Conversation for Chinese Students, analyzing by finding the efficiency of each lesson in accordance with the Criterion.

¹ อาจารย์สังกัดภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

The results of this research revealed that the textbook of Thai Beginning Conversation for Chinese Students was efficient at the significance level of 89.40/86.00 which higher than the criterion and proved to be used effectively

Keywords: Textbook, Thai conversation, Chinese students

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม โดยเริ่มจากการเรียนรู้ภาษาแม่ของตนเอง และเมื่อต่างกลุ่มต่างชนชาติต้องปฏิสัมพันธ์กันในด้านใดด้านหนึ่ง ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเกิดขึ้นตามลำดับจนปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย โดยไม่จำกัดว่าภาษาต่างประเทศนั้นจะเป็นภาษาใด

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวต่างชาติจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารด้านธุรกิจ ด้านการศึกษา ด้านการเมือง และในการดำรงชีวิต ภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียวไม่เพียงพอต่อการเอื้อประโยชน์ดังกล่าว ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจและมีความสำคัญมากขึ้น ดังที่ อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 30) กล่าวว่า มนุษย์มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอื่น เพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อทางการค้า การเมือง ศิลปวัฒนธรรมและอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิกาสรี จ้อยสูงเนิน (2531: 1) ที่กล่าวว่า ในสังคมต่างเชื้อชาติ ต่างภาษา มนุษย์ยังสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ โดยใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นสื่อกลาง ดังนั้น ความสามารถในการใช้ภาษาอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากภาษาแม่ของตน โดยเฉพาะภาษาของประเทศซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เช่นชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในสังคมไทย และมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศขยายวงกว้างมากขึ้น มีชาวต่างประเทศสนใจและต้องการเรียนจำนวนมาก จึงมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ชาวจีนเป็นกลุ่มหนึ่งและเป็นกลุ่มใหญ่ที่ให้ความสนใจเดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย ผู้เรียนชาวจีนเหล่านี้ต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนไทย มีการพบปะพูดคุยสนทนากัน ทำให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษาที่สองของชาวจีนกลุ่มนี้

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีผู้เรียนชาวจีนเข้ามาศึกษาต่อ ผู้เรียนส่วนหนึ่งเข้ามาเรียนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ซึ่งหลักสูตรนี้มีมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2552 โดยที่มหาวิทยาลัยได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับ Qujing Normal University และ Yunnan University of Nationalities ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน นอกจากนี้ยังมีผู้เรียนชาวจีนที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาอื่นๆ ซึ่งก็มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อการดำรงชีวิต แต่ผู้เรียนเหล่านี้ไม่มีโอกาสได้เรียนวิชาภาษาไทยเนื่องจาก ไม่มีรายวิชาภาษาไทยในหลักสูตร ดังนั้น มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตจึงได้เปิดรายวิชาเสริมทักษะภาษาไทยขึ้น เพื่อสอนให้แก่ผู้เรียนชาวจีนที่สนใจเรียนภาษาไทย แต่ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนก็คือมหาวิทยาลัยยังไม่มีแบบเรียนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนชาวจีนเหล่านี้

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และมีประสบการณ์ตรงในการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีน มีความเห็นว่า แบบเรียนถือเป็นหัวใจในการจัดการเรียนการสอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียน

ชาวจีน ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลและเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งเป็นแนวทางนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวจีนในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์มาตรฐาน

80/80

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวจีนในระดับที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่จะใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจีนที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขต รมเกล้า กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 153 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้วิจัย คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่ไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทยของคณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตรมเกล้า กรุงเทพมหานคร โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 10 คน

Institute of Culture and Arts

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนเพื่อแปลความหมาย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ ประกอบด้วย แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนจำนวน 10 บท แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาจากแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และแบบเรียนสนทนาภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวไทย
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
3. กำหนดหัวข้อโดยสัมภาษณ์เพื่อสำรวจความสนใจของผู้เรียนชาวจีนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาไทยจากนั้นผู้วิจัยนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดหัวข้อการเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
4. สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 10 บท ดังนี้
บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก

- บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน
 บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนไหม
 บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่ไหน
 บทที่ 5 คุณจะทานอะไร
 บทที่ 6 ไปซื้อของ
 บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน
 บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร
 บทที่ 9 ไปหาหมอ
 บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร

5. นำแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

6. สร้างแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน แล้วนำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

7. นำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

7.1 รองศาสตราจารย์วันทนี แสงภักดี อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีน

7.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพา ทองสว่าง ข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

7.3 อาจารย์กรวิภา นาชัยสินธุ์ อาจารย์ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนและการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

8. นำแบบเรียนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้ถูกต้อง แล้วนำไปใช้ทดลองกับผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยประมวลผลแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

9. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน โดยนำแบบเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำผลการประเมินแบบเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1. ตัดศัพท์ออกทั้งหมด
2. แก้ไขคำศัพท์ภาษาจีนให้ถูกต้อง
3. แก้ไขคำสั่งในแบบทดสอบทั้งภาษาไทยและภาษาจีนให้ถูกต้อง
4. ปรับปรุงเนื้อหาบทสนทนา เพื่อให้สอดคล้องกับแบบเรียนในแต่ละบทและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน
5. ปรับปรุงภาษาและการใช้คำในบางตอน
6. เพิ่มรูปภาพประกอบแบบเรียนให้เหมาะสม

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	3		
2. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3		
3. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	3		
4. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	2	1	

ที่มา : ตารางจัดทำโดย ขนิษฐา ขจรชีพ

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.92

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านรูปแบบ

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	2	1	
2. ขนาดรูปแบบมีความเหมาะสม	3		
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	3		
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	2	1	

ที่มา : ตารางจัดทำโดย ขนิษฐา ขจรชีพ

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.83

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3		
2. แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	3		
3. คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	3		

ที่มา : ตารางจัดทำโดย ขนิษฐา ขจรชีพ

จากตาราง 3 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.00

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.92 สามารถนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนชาวจีน จำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่ออธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อขออนุญาตและชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย

2. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหาในแบบเรียนจำนวน 10 บท โดยแบ่งเวลา บทละ 1 คาบ (60 นาที)

3. ในระหว่างการสอน ผู้วิจัยบันทึกคะแนนทดสอบการสนทนาของผู้เรียนทุกบท จำนวน 10 ครั้ง และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ครั้ง เมื่อผู้เรียนเรียนจนครบทุกคาบแล้ว โดยกำหนดเวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 ปฐมนิเทศ สัปดาห์ที่ 2 ทดลอง 5 วัน สัปดาห์ที่ 3 ทดลอง 5 วัน และสัปดาห์ที่ 4 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน รวมทั้ง 10 บท 1 วัน รวม 12 วัน ดังมีรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการดำเนินการทดลอง	เวลา
1	8 พฤศจิกายน 2556	ปฐมนิเทศ	60 นาที
2	11 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	60 นาที
	12 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	60 นาที
	13 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนไหม	60 นาที
	14 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่ไหน	60 นาที
	15 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 5 คุณจะทำอะไร	60 นาที
3	18 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 6 ไปซื้อของ	60 นาที
	19 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	60 นาที
	20 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	60 นาที
	21 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 9 ไปหาหมอ	60 นาที
	22 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร	60 นาที
4	25 พฤศจิกายน 2556	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	60 นาที

ที่มา : ตารางจัดทำโดย ขนิษฐา ขจรชีพ

การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของผู้เรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย
2. หาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยหาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ใช้สูตร (ชูศรี พันธุ์ทอง, 2546: 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

- 3.2 ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520: 495-496)

$$E1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	E2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บทคิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 10 บทเพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 10 บทเพื่อหาประสิทธิภาพของ E1 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 10 บทของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีน

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25
1	24	17	23	22	24	23	20	23	23	25
2	21	20	20	23	22	22	23	22	22	24
3	24	20	23	21	23	23	22	20	22	23
4	24	22	22	22	24	24	24	20	21	23
5	23	21	22	22	23	21	23	22	20	23
6	22	20	25	24	24	24	20	23	20	20
7	20	20	18	21	25	25	22	23	24	22
8	22	20	22	22	25	25	21	22	23	22
9	23	20	20	23	25	23	25	25	22	25
10	22	20	20	20	25	25	25	25	23	23
Σx	225	200	215	220	240	235	225	225	220	230
$\bar{X}$	22.50	20.00	21.50	22.00	24.00	23.50	22.50	22.50	22.00	23.00
E1	90.00	80.00	86.00	88.00	96.00	94.00	90.00	90.00	88.00	92.00
ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 89.40										

ที่มา : ตารางจัดทำโดย ขนิษฐา ขจรชีพ

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 10 บท คิดเป็นร้อยละ 80.00 – 96.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.40 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ ดังนี้

บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.00
บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	ประสิทธิภาพร้อยละ 80.00
บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนไหม	ประสิทธิภาพร้อยละ 86.00
บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพร้อยละ 88.00
บทที่ 5 คุณจะทานอะไร	ประสิทธิภาพร้อยละ 96.00
บทที่ 6 ไปซื้อของ	ประสิทธิภาพร้อยละ 94.00
บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.00
บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.00
บทที่ 9 ไปหาหมอ	ประสิทธิภาพร้อยละ 88.00
บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร	ประสิทธิภาพร้อยละ 92.00
ค่าเฉลี่ย E1 รวม 10 บท	ประสิทธิภาพร้อยละ 89.40

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 10 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2

ตาราง 6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีน ทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ คะแนนเต็ม 100 คะแนน
1	80
2	75
3	90
4	90
5	95
6	95
7	85
8	90
9	80
10	80
ΣF	860
$\bar{X}$	86.00
E2	86.00

Institute of Culture and Arts

ที่มา : ตารางจัดทำโดย ชนิษฐา ขจรชีพ

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน คิดเป็นร้อยละ 86.00 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทย และเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียน

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตาราง 7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	ยินดีที่ได้รู้จัก	90.00	
2	คุณมีพี่น้องกี่คน	80.00	
3	วันนี้คุณมีเรียนไหม	86.00	
4	ตอนนี้กี่โมง	88.00	
5	คุณจะทานอะไร	96.00	
6	ไปซื้อของ	94.00	
7	หอสมุดอยู่ที่ไหน	90.00	
8	คุณมาเรียนอย่างไร	90.00	
9	ไปหาหมอ	88.00	
10	คุณชอบทำอะไร	92.00	
คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทเรียน		89.40	
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียน			86.00

ที่มา : ตารางจัดทำโดย ขนิษฐา ขจรชีพ

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 10 บท คือ E1 เท่ากับ 89.40 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท คือ E2 เท่ากับ 86.00

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนได้

ผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน เพื่อเสริมสร้างทักษะการสนทนาภาษาไทยของผู้เรียน เพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยนำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนมาทำการทดลองตามกระบวนการในการหาค่าประสิทธิภาพแบบเรียน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผลในแต่ละบทได้ดังนี้

บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.00
บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	ประสิทธิภาพร้อยละ 80.00
บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนไหม	ประสิทธิภาพร้อยละ 86.00
บทที่ 4 ตอนนี้กี่โมง	ประสิทธิภาพร้อยละ 88.00
บทที่ 5 คุณจะทานอะไร	ประสิทธิภาพร้อยละ 96.00
บทที่ 6 ไปซื้อของ	ประสิทธิภาพร้อยละ 94.00
บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.00
บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	ประสิทธิภาพร้อยละ 90.00

บทที่ 9 ไปหาหมอ

ประสิทธิภาพร้อยละ 88.00

บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร

ประสิทธิภาพร้อยละ 92.00

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนหรือ E1 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดโดยประสิทธิภาพของบทเรียนหรือ E1 ทั้ง 10 บทอยู่ระหว่าง 80.00 – 96.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 89.40 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนหรือ E2 เป็น 86.00 สรุปว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพ 89.40/86.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการสอนสนทนาเบื้องต้น ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทยของผู้เรียนได้ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มพูนคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ผลปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนหรือ E1 มีค่าเฉลี่ยเป็น 89.40 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนหรือ E2 มีค่าเฉลี่ยเป็น 86.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการสนทนา ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยสร้างแบบเรียนขึ้นโดยคำนึงตามกระบวนการของการวิจัย เริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา และการสร้างแบบเรียน สัมภาษณ์เพื่อสำรวจหัวข้อความสนใจของผู้เรียนชาวจีน นำแบบเรียนที่สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มทดลอง นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ แล้วนำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น จึงเป็นผลสืบเนื่องที่ทำให้ได้แบบเรียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพสูง ได้แก่ บทที่ 5, 6 และ 10 บทที่ 5 คุณจะทำอะไร มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 96.00 ในบทนี้มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับอาหาร มีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้และรสชาติ ซึ่งเนื้อหาในบทนี้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ จดจำคำศัพท์และประโยคสนทนาได้ดีกว่าบทอื่น เพราะสามารถนำคำศัพท์และประโยคไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน ส่วนในบทที่ 6 ไปซื้อของ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 94.00 มีคำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อเสื้อผ้า สี และเครื่องแต่งกาย และในบทที่ 10 คุณชอบทำอะไร มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 92.00 มีคำศัพท์เกี่ยวกับงานอดิเรก เป็นเรื่องที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันเช่นกัน

3. บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 90.00 เท่ากัน ได้แก่ บทที่ 1, 7 และ 8 บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับการถามทาง และบทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง ทั้ง 3 บทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เนื่องจากผู้เรียนอาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยและมีโอกาสได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนสนใจและเห็นความจำเป็น จึงทำให้ผู้เรียนมีคะแนนสูง แม้ว่าเนื้อหาและคำศัพท์เพิ่มเติมจะมีจำนวนมาก

4. บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพต่ำ ได้แก่ บทที่ 2, 3, 4 และ 9 บทที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 80.00 ในบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัว มีคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับเครือญาติ และอาชีพ ในบทที่ 2 นี้มีค่าประสิทธิภาพต่ำ

ที่สุดเนื่องมาจาก เนื้อหาบทสนทนาเป็นเรื่องที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวที่คู่สนทนาจะต้องมีความสนิทสนมกัน จึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับเนื้อหาในบทนี้ไม่มากเท่าที่ควร ในบทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนใหม่ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 86.00 ในบทที่ 3 มีคำศัพท์เพิ่มเติมคือชื่อวันในหนึ่งสัปดาห์ เช่น วันจันทร์ วันพุธ วันพฤหัสบดี ฯลฯ เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องใช้เป็นประจำจึงทำให้จดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น

ส่วนบทที่ 4 ตอนนีก็โม่ง และบทที่ 9 ไปหาหมอ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากันคือ 88.00 ในบทที่ 4 มีคำศัพท์เพิ่มเติมคือการบอกเวลาในภาษาไทย เช่น ดีสอง บ่ายสามโมง หนึ่งทุ่ม สามทุ่ม เป็นต้น และในบทที่ 9 มีคำศัพท์เพิ่มเติมคืออาการของโรค เช่น ไข้หวัด อาเจียน ท้องเสีย ฯลฯ เนื้อหาบทสนทนาทั้ง 4 บทที่กล่าวมานี้ เป็นเรื่องยากและมีความซับซ้อน อีกทั้งผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน จึงไม่คุ้นชินกับคำเหล่านี้ ดังนั้นในการสอนสนทนาแต่ละบทผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ และช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนด้วย

อย่างไรก็ตามผู้สอนสนทนาควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นลำดับแรก เนื้อหาควรเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน การจัดคำศัพท์ภาษาไทยในแต่ละบทเรียนไม่มากจนเกินไป ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ นอกจากนี้ บทเรียนแต่ละบทควรใช้ภาษาเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน มีรูปภาพประกอบแต่ละบทจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสนทนาภาษาไทยและรู้สึกสนุกกับการเรียน

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 จึงกล่าวได้ว่าสามารถนำแบบเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศชนชาติอื่นๆ เช่น ผู้เรียนที่ใช้ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเวียดนาม ฯลฯ
2. ควรสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนในระดับกลาง สูง โดยพิจารณาเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเพิ่มเนื้อหาด้านวัฒนธรรมต่างๆ เช่น มารยาททางสังคมต่างๆ มารยาทในการรับประทานอาหาร การแต่งกาย ความเชื่อของคนไทย ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). สถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิภาศรี จ้อยสูงเนิน. (2537). การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ. ปรินทิพนิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- อรุณี วิริยะจิตรรา. (2532). การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.